

سه شنبه 19 آذر 1398، 12 ربیع الثانی 1441-10 دسامبر 2019

انتخابات دوره اول مجلس خبرگان رهبری (1361 ش)

انتخابات دوره اول مجلس خبرگان رهبری (1361 ش)، انتخابات نخستین دوره مجلس خبرگان رهبری که بر اساس اصل 107 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مهم‌ترین وظیفه آن تعیین رهبر نظام اسلامی است در شرایطی صورت گرفت که کشور در حال نبردی نابرابر با حکومت عراق و دنیای استکبار بود. با این حال، این انتخابات با شرکت مردم شجاع و مقاوم ایران در 19 آذر 1361 برگزار گردید و نزدیک به هجده میلیون نفر در این انتخابات شرکت نمودند. در این دوره 75 نفر از نمایندگان مجلس خبرگان رهبری تعیین شدند. در نهایت اولین مجلس خبرگان رهبری که در واقع دومین مجلس خبرگان جامعه اسلامی بود در تیرماه 1362 با پیام امام خمینی(ره)، افتتاح شد. با رحلت امام خمینی(ره) بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، مجلس خبرگان رهبری، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای را به رهبری نظام اسلامی برگزید و این وظیفه را به نحو احسن به انجام رساند.

حجت‌المفسر قآن کیم "سید حسد، اثبی عشری" معروف به اعتمادی (1343 ش)، حاج آقا حسین اثبی عشری، مفسر عالی‌قدر قرآن در سال 1318 ق در شهر ری ولادت یافت و پس از فراگیری مقدمات و ادبیات در تهران، در سال 1349 ق به قم سفر کرد. پس از آموختن سطوح، در درس خارج آیت‌الله شیخ عبدالکریم حائری شرکت جست و سپس از درس آیت‌الله سیدمحمد حجت و آیت‌الله سیدمحمدتقی خوانساری استفاده نمود. در سال 1362 به شهر ری بازگشت و در آستانه‌ی مقدس حضرت سید الکرم عبدالعظیم (ع) به اقامه‌ی جماعت و تبلیغ و تفسیر قرآن پرداخت. سرانجام این عالم عامل در سال 1384 قمری در 66 سالگی بر روی منبر دچار سکتة قلبی گردید و بدرود حیات گفت و در حرم قبله تهران سیدالکریم عبدالعظیم حسنی (ع) دفن گردید. مهم‌ترین تفسیر وی، تفسیر اثبی عشری نام دارد و علاوه بر آن دارای تألیفات دیگری نیز می‌باشد.

تظاهرات بزرگ ه تاریخ، تاسوعای حسینی، علیه رژیم استبدادی بملی (1357 ش)، همزمان با تاسوعای حسینی سال 1357 ش، مردم مسلمان و انقلابی ایران با حضور گسترده خود، مراسم عزاداری سالار شهیدان، حضرت اباعبدالله الحسین(ع) و دیگر شهدای کربلا را به تظاهراتی بزرگ و تاریخی بر ضد رژیم فاسد و استبدادی شاه، تبدیل کردند. در تهران، حدود چهارمیلیون نفر از مردان، زنان و کودکان، در راهپیمایی تاریخی این روز شرکت کرده و ضمن عزاداری، با سردادن شعارهایی بر ضد رژیم شاه، نفرت و انزجار خود را از این رژیم اعلام کردند. همزمان با تهران، این راهپیمایی در شهرستان‌ها نیز صورت گرفت. این اقدام، پایه‌های حکومت پوشالی و وابسته رژیم شاه به بیگانگان را بیش از پیش متزلزل و سقوط آن را قطعی کرد.

تشکیلاتی، شاه‌ای عالی انقلاب فرهنگی به فرمان حضرت امام خمینی(ره) (1363 ش)، پس از پیروزی انقلاب اسلامی، گروهک‌های مختلف، دانشگاه‌ها و مدارس کشور را عرصه تاخت و تاز خود ساخته و روند تحصیل و تدریس را مختل کرده بودند. بسیاری از استادان منحرف، به کار مشغول بودند و هیچ تغییر بنیادی در برنامه و شیوه تدریس و تربیت و اهداف آنها رخ نداده بود. در نتیجه، دانشگاه‌های سراسر کشور برای مدتی تعطیل شد. پس از تعطیلی دانشگاه‌ها، به منظور ساماندهی به امور فرهنگی مدارس و دانشگاه‌ها، به فرمان امام خمینی(ره)، اولین ترکیب شورای انقلاب فرهنگی تحت عنوان ستاد انقلاب فرهنگی شکل گرفت. با تشکیل این ستاد، علی‌رغم کارشکنی‌های برخی اشخاص و گروه‌های سیاسی، حضرت امام در سال 1360، از ستاد خواستند که در باز شدن دانشگاه‌ها تسریع نماید. با بازگشایی دانشگاه‌ها، ضرورت توسعه و تعمیق کار این ستاد ایجاب کرد که در نوزدهم آذر 1363، امام، رؤسای سه قوه و تعداد دیگری از اندیشمندان فرهنگی کشور را به اعضای آن بیفزایند. گسترش و نفوذ فرهنگ اسلامی در شئون جامعه، تزکیه محیط‌های علمی و فرهنگی از افکار مادی، تحول دانشگاه‌ها و مدارس و مراکز فرهنگی و هنری بر اساس فرهنگ صحیح اسلامی، حفظ و احیاء و معرفی آثار و مآثر اسلامی و ملی از جمله اهداف این شورا و نیز تدوین اصول سیاست فرهنگی نظام جمهوری اسلامی و تعیین اهداف و جهت‌گیری برنامه‌های فرهنگی، آموزشی و علمی، تعیین مراجع برای طرح و تدوین برنامه‌های فرهنگی و علمی، تدوین ضوابط برای گزینش استادان و معلمان دانشگاه‌ها و نظارت بر امور کتاب‌های درسی و... از جمله وظایف شورای عالی انقلاب فرهنگی می‌باشد.

شروع خلافت "سفاح عباسی" به، اثنی (132 ق)، عباسیان با همکاری ابومسلم خراسانی و سپاه او، مروان دوم، آخرین حاکم اموی را به قتل رسانده و حکومت امویان را سرنگون کردند. اما بنی‌عباس نیز مانند امویان، سال‌ها با ستمگری بر جان و مال مردم کشورهای اسلامی سلطه یافتند و تا سال 656 ق به مدت بیش از پانصد سال حکومت کردند. در این روز ابوالعباس عبدالله بن محمد معروف به سفاح به معنی خون‌ریز، اولین خلیفه عباسی بر مسند خلافت نشست.

دگذشت "میرزا مهدی الهی قمشه‌ای" همیشه‌ای، حکیم قآن، (1393 ق)، میرزا مهدی الهی قمشه‌ای در سال 1319 ق در قمشه(شهرضا) به دنیا آمد. پس از فراگیری مقدمات در زادگاه

درگذشت "آلفرد نوبل"، شیمی‌دان و مخترع سوئدی (1896م)؛
 آلفرد نوبل، شیمی‌دان نامی سوئدی در 21 اکتبر سال 1833 در استکهلم سوئد متولد شد. وی تا 16 سالگی نزد معلم خصوصی درس خواند و با برخورداری از هوش سرشار خود، به پیشرفت‌های مهمی در علوم و فنون نائل گردید. آلفرد هم‌زمان با تحصیل زبان‌های روسی، انگلیسی، فرانسوی و ایتالیایی را به خوبی فراگرفت و وارد عرصه تحقیقات در زمینه شیمی گردید. پشت‌کار مداوم آلفرد نوبل سبب شد تا در هفتم ماه مه 1878م، پس از سال‌ها تحقیق و مطالعه در زمینه علم شیمی، موفق به اختراع ماده نیرومند انفجاری دینامیت گردد. اما از این ماده منفجره به جای استفاده صلح‌آمیز، به عنوان ابزار جنگی استفاده شد و نوبل را به فکر انداخت که دینامیت بی‌خطر بسازد که به راحتی منفجر نشود. آلفرد نوبل علاوه بر اختراع دینامیت، به 350 اختراع و اکتشاف دیگر نیز دست یافت و در 93 کشور، کارخانه و کارگاه تولیدی دایر نمود. نوبل که اختراع خود را در دست دولت‌ها و نظامیان برای مقاصد ضد بشری می‌دید، بر آن شد تا با اختصاص ثروتش به کسانی که در زمینه پیشبرد علم و گسترش صلح فعالیت می‌کنند جایزه‌ای را اهدا نماید. از این رو، یک سال قبل از مرگ، در سال 1895م با اشتیاق فراوانی که به پیشرفت علم داشت، وصیت‌نامه مشهور خود را در این مورد تنظیم کرد که بر اساس آن، بنیادی تأسیس شده و به افراد برجسته در علوم فیزیک، شیمی، پزشکی و ادبیات و نیز تلاش‌گران عرصه صلح جوایی اهدا کند. این بنیاد که به نام او، بنیاد نوبل خوانده می‌شود هم اکنون نیز به این کار ادامه می‌دهد. هر چند در این میان، این جوایز به ویژه جایزه صلح آن، جنبه سیاسی پیدا کرده و وسیله‌ای برای تبلیغ سیاست‌های استکباری قدرت‌مندان غربی شده است. آلفرد نوبل سرانجام در دهم دسامبر 1896م در 63 سالگی درگذشت. (ر.ک: 29 ژوئن)

تصمیم اعلامیه حقوق بشر در سازمان ملل متحد (1948م)
 در جریان جنگ جهانی دوم، هنگامی که منشور ملل متحد در دست تدوین بود، احترام به حقوق بشر و آزادی‌های سیاسی مورد توجه نمایندگان کشورهای مختلف جهان واقع شد. پس از چندی، سازمان ملل متحد تصمیم گرفت که این حقوق، همه جا و برای همه ملت‌ها قابل اجرا باشد. در ادامه، کمیسیون حقوق بشر در ژانویه سال 1947م شروع به کار کرد و پس از مدتی مطالعه و بررسی در قوانین اساسی کشورهای و بحث و گفتگو در کمیسیون‌های مختلف، نتیجه مطالعات خود را به صورت لایحه‌ای به مجمع عمومی تقدیم کرد. مجمع مزبور در دهم دسامبر 1948م (19 آذر 1327ش) با رأی مثبت و 8 رأی ممتنع، اعلامیه جهانی حقوق بشر را تصویب کرد و این روز به عنوان روز جهانی حقوق بشر نام‌گذاری گردید. این اعلامیه، شامل یک مقدمه و سی ماده می‌باشد و در ماده اول آن به برابری افراد بشر و حاکمیت روح برادری در میان آن‌ها اشاره شده است. علی‌رغم تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر، واقعیت در عمل به گونه‌ای دیگر شکل گرفت. نگاهی گذرا به روی‌دادهای سیاسی و نظامی جهان پس از پایان جنگ دوم جهانی، تصویری از وقایع اسفبار را نشان می‌دهد که دقیقاً بیانگر فاصله زیاد میان اهداف و عملکرد جامعه بین‌المللی در دفاع از حقوق بشر است. به علاوه بر خلاف تصور اولیه، شعار دفاع از حقوق بشر، عملاً به ابزاری در جهت اعمال فشارهای سیاسی و اقتصادی دولت‌ها و کشورهای غربی بر کشورهای مستقل جهان برای پیشبرد منافع استعماری این دولت‌ها، مبدل شده است. هم اکنون بسیاری از کشورهای جهان، با توجه به این واقعیت تلخ و هم‌زمان، چنین به دلیل ناهم‌خوانی برخی بندهای اعلامیه حقوق بشر با اعتقادات، فرهنگ و رسوم آنان، خواستار تغییر در این بندها و جلوگیری از استفاده ابزاری از این اعلامیه هستند. به دنبال تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر در دهم دسامبر 1948م توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد و تأیید حقوق طبیعی و اجتماعی افراد بشر توسط این سازمان بین‌المللی، روز دهم دسامبر (برابر با 19 آذر 1327ش) به عنوان روز جهانی حقوق بشر نام‌گذاری شده است.

روان‌سازی حقوق بشر
 در جریان جنگ جهانی دوم، هنگامی که منشور ملل متحد در دست تدوین بود، احترام به حقوق بشر و آزادی‌های سیاسی مورد توجه نمایندگان کشورهای مختلف جهان واقع شد. پس از چندی، سازمان ملل متحد تصمیم گرفت که این حقوق، همه جا و برای همه ملت‌ها قابل اجرا باشد. در ادامه، کمیسیون حقوق بشر در ژانویه سال 1947 میلادی شروع به کار کرد و پس از مدتی مطالعه و بررسی در قوانین اساسی کشورهای و بحث و گفتگو در کمیسیون‌های مختلف، نتیجه مطالعات خود را به صورت لایحه‌ای به مجمع عمومی تقدیم کرد. مجمع مزبور در دهم دسامبر 1948 میلادی (19 آذر 1327ش) با رأی مثبت و 8 رأی ممتنع، اعلامیه جهانی حقوق بشر را تصویب کرد و این روز به عنوان روز جهانی حقوق بشر نام‌گذاری گردید. این اعلامیه شامل یک مقدمه و سی ماده می‌باشد و در ماده اول آن به برابری افراد بشر و حاکمیت روح برادری در میان آن‌ها اشاره شده است. علی‌رغم تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر، واقعیت در عمل به گونه‌ای دیگر شکل گرفت. نگاهی گذرا به رویدادهای سیاسی و نظامی جهان پس از پایان جنگ دوم جهانی، تصویری از وقایع اسفبار را نشان می‌دهد که دقیقاً بیانگر فاصله زیاد میان اهداف با عملکرد جامعه بین‌المللی در دفاع از حقوق بشر است. به علاوه بر خلاف تصور اولیه، شعار دفاع از حقوق بشر، عملاً به ابزاری در جهت اعمال فشارهای سیاسی و اقتصادی دولت‌های غربی بر کشورهای مستقل جهان برای پیشبرد منافع استعماری این دولت‌ها، مبدل شده است. هم اکنون بسیاری از کشورهای جهان، با توجه به این واقعیت تلخ و همچنین بدلیل ناهم‌خوانی برخی بندهای اعلامیه حقوق بشر با اعتقادات، فرهنگ و رسوم آنان، خواستار تغییر در این بندها و جلوگیری از استفاده ابزاری از این اعلامیه هستند. بدنبال تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر در دهم دسامبر 1948 میلادی توسط مجمع عمومی سازمان ملل

متحد و تأیید حقوق طبیعی و اجتماعی افراد بشر توسط این سازمان بین المللی، روز دهم دسامبر (برابر با 19 آذر 1327ش) به عنوان روز جهانی حقوق بشر نامگذاری شده است. خود، راهی اصفهان گردید. وی از شاگردان آیت‌الله شهید سید حسن مدرس بود و استفاده‌ای وافر از ایشان نمود. همچنین آقابزرگ حکیم، حاج آقا حسین قمی، شیخ اسدالله یزدی، حاج میرزا حسین فقیه سبزواری و... از دیگر اساتید وی بودند. ایشان در تهران در مدرسه‌ای سپهسالار (شهید مطهری فعلی) به تدریس پرداخت و همزمان در درس استاد ابوالحسن جلوه شرکت می‌کرد. ترجمه‌ای تفسیر گونه‌ای ایشان از قرآن از جمله مشهورترین آثار حکیم الهی می‌باشد. سرانجام در حالی که به اصلاح خلاصه التفاسیر خود مشغول بود، در دوازدهم ربیع الثانی 1393 ق دعوت حق را لبیک گفت و در جوار بارگاه حضرت معصومه آرامید.